

متن پرسش

سلام: ۱. استاد عزیز نظر شما درباره استفاده از آثار کتبی و سخنرانی ها و مباحث آقای میرشکاک چیست؟ ۲. بنده تا حدودی استعداد شعر گفتن دارم می خواستم نظر شما رو درباره ادامه این استعداد بپرسم؟ چون الان بیشتر تمرکز بر روی مباحث حضرتعالی و دکتر داوربست آیا شعر گفتن و قدم زدن در این مسیر ضربه ای به اون مباحث وارد نمیکند؟ ۳. می خواستم اگه جوابتون برای ادامه شعر مثبتی چه توصیه ها عملی و مطالعاتی رو پیشنهاد می کنید تا شعر های این حقیر در مسیر اتصال به عالم قدس و مصداق الشعرا تلامیذ الرحمن باشه؟ ۴. از شعرای کهن ابتدا از افرادی چون مولانا، فردوسی، سعدی و حافظ استفاده کنم که بیشتر در تقویت عالم شهود و محتوی شعری موثره یا از بزرگان سبک هندی چون صائب تبریزی و کلیم کاشانی و بیدل دهلوی که بیشتر در مضمون سازی و خیال پردازی موثرتره؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده هم، از آثار ایشان استفاده می‌کنم و نکات خوبی را ایشان در عالم خودشان متذکر می‌شوند ۲- خیر! روح شاعرانه نیاز این زمانه است ۳- تمرکز بر روی مثنوی، کارساز است ۴- فکر می‌کنم شعرهای شعرای کهن، عالم حضورِ مورد نیاز را در مقابل ما می‌گشاید. موفق باشید